

Des de l'APCC hem demanat a **Pilar Serra, Rosa Ma. Peláez Rios i Mar Olivé**, professionals de circ de tres generacions, que escrivissin el **manifest del Dia Mundial del Circ 2025**. L'associació ha volgut així també commemorar el seu **20è aniversari**, donant la veu a persones dedicades al circ que han conegut diferents èpoques del circ a Catalunya.

Us adjuntem el seu text i més avall un breu currículum de cadascuna d'elles.

MANIFEST DEL DIA MUNDIAL DEL CIRC 2025

Enguany, amb més força que mai, festegem el dia del CIRC perquè el Circ és festa, és un món dins del món on tot i tothom hi hauria de tenir cabuda. Imagineu quin món és el que voleu i des del circ el podreu viure de prop.

Per nosaltres, el Circ és una forma de vida o potser un privilegi molt i molt dur. Estem de festa cada dia o potser és que no fem festa mai... Però sabem que en mil vides més tornariem a escollir el circ com a forma de vida! I aquest 2025, fa 20 anys que va néixer l'APCC i creiem que és un bon moment per (re)pensar-nos.

AVUI el circ clama que l'art i la cultura que es respira a les places, a les carpes i a les petites sales és imprescindible i d'importantíssim valor. S'expressa a través de l'honestat i les particularitats dels cossos i objectes que el fan possible. És l'expressió dels detalls i no es deixa enganyar per la il·lusió òptica que l'art només té lloc als grans museus i als grans teatres.

El circ és donar-ho tot, aixecar-se ben d'hora, viatjar fins ben lluny i treballar fins ben tard. Cal creure-hi de valent, especialitzar-se molt i saber fer una mica de tot, continuar aprenent cada dia. És rebre molts "no ha estat seleccionat", i continuar aixecant-se per fer tangibles les idees d'un

món imaginari, mentre el món exterior et marca el ritme: trepidant, exigent i ple de dubtes.

El circ és... de què treballes? De Circ. De circ? Però treballes, treballes de veritat? Treballem, treballem i encara treballem més. Els nostres dies són de trenta-sis hores de peripècies per vestir molts barrets en un sol cervell.

El circ és dolor, que ens fa molt més mal que ens regategin que penjar-nos dels cabells. És conviure amb la precarietat i amb la invisibilitat de la nostra feina. És donar el 300% de tu mateix/a, és l'art de caure, i aixecar-se, i de fallar, equivocar-se... I sobretot, de Riure! Riure de tu, amb tu, i amb les altres. I també l'art de plorar, d'emocionar-se...

El circ és revolta, és lluita, que ningú us digui com heu de fer la vostra feina, que ningú us dicti el que heu de dir, que ningú s'apropriï dels guanys de la vostra feina.

I avui com **AHIR** el circ es mou, es belluga i es reinventa, fa camí sense rumiar-s'ho gaire, és present en constant moviment, avui hi és, demà qui sap on serà... pot ser-ho tot perquè no és res en concret. Per això fem circ, per poder-lo inventar cada dia.

Perquè ja fa un munt d'anys que ens inventem i reinventem. La feina feta ha donat els seus fruits i hem vestit entre totes un àmbit petit però prou cohesionat i sobretot fructífer. El circ dels inicis gaudia de la llibertat d'acció del qui no té passat i viu el present com l'oportunitat de capgirar-ho tot. Amb pocs coneixements, però amb l'atreviment que et dona la ignorància, vam anar consolidant un paisatge circense prou divers en el que tot era permès perquè no coneixíem ni regles ni canons. En aquell moment l'artista era el motor, el centre, l'eix des del qual s'articulava tot. **Ara l'artista ha estat desplaçada i ha passat de motor a benzina.** Avui gaudim de moltes més oportunitats de formació i de creació, però el circuit encara és petit i les condicions laborals tan precàries com abans.

Cal una mirada amb més *carinyo*, atenció i energia perquè creixi tot un sector que abasta pràctiques tan diverses com la gent que el conforma: ha de cabre-hi tothom, si volem avançar cap a **un circ que representi la TOTAL DIVERSITAT** de la societat.

Necessitem que la nostra professió es reguli tenint en compte les especificitats de la nostra feina, estem cansades de vestir sempre les sabates d'altres, a voltes petites i d'altres massa grans.

Volem ressituat de nou l'artista en el centre i clamar per la millora de les seves condicions laborals. Prou de romantitzar la precarietat, volem crear sí, però també menjar més i millor!

I ARA avancem, avancem sense demanar permís... només qui no té clara la seva funció s'atura i cerca el reconeixement en els ulls que l'envolten.

Avancem, avancem sense pausa, que el temps és un vent que ens empeny i ens escampa, aprofitem-lo!

Avancem, avancem vers un lloc desconegut i nou, sense caure en la nostàlgia, però tenint clar d'on venim i que hi som totes, no ens deixéssim ningú pel camí.

I a vosaltres que ens contempleu, espoleu-vos la mandra de les orelles, apagueu els mòbils i ordinadors, sortiu de les vostres cases per portes i finestres i uniu-vos a la comitiva per fer un tros de camí plegades, hi ha molt per fer i tot és possible!

I a tots aquells que la por us paralitza, els llepafils, els porucs, els mandrosos, els políticament correctes, els neòfobs, els escalfacadires, els garrepes, els entenimentats... a aquests dir-vos que no cal que vingueu, manteniu-vos asseguts a les vostres butaques ergonòmiques, protegits dins de l'escalf de les vostres closques, mentre els insurrectes, els forçuts, els bufons, els irreverents, els joglars, les dones barbudes i els nans de dos caps anem fent via conscients que la funció només acaba de començar.

Pilar Serrat, Rosa Ma Peláez Rios i Mar Olivé, professionals de circ

Autores del manifest

Pilar Serrat (1964) és professora de circ amb més de trenta anys d'experiència, especialitzada en tècniques aèries i acrobàcies. Ha desenvolupat la seva carrera en la formació de noves generacions de circ, combinant la seva tasca pedagògica amb la creació d'espectacles i l'assessorament artístic. Llicenciada en Antropologia social i cultural, aquesta dimensió investigadora l'ha portat a explorar noves metodologies que cerquen l'equilibri entre la precisió tècnica i la llibertat del joc, motor imprescindible del procés creatiu.

La **Rosa Ma. Peláez Rios** (1983) és llicenciada en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, i exgimnasta professional de trampolí (campiona de Espanya any 2001 i 2002). És cofundadora de la companyia catalana - brasilera CIRCO LOS (nascuda el 2009) i codirectora de l'Escola Circ Los, amb seu a Santa Maria de Palautordera, que actualment compta amb més de 200 alumnes i 15 anys també de trajectòria. Fa 20 anys que es dedica professionalment al circ, actualment té un espectacle amb el seu fill Arai, "La vida toroidal" i està a punt d'estrenar el seu primer solo "Novetats Rosita", de mig format i autobiogràfic.

La **Mar Olivé** (1998) és artista de circ. Després de passar per l'Escola Juvenil de Circ de l'Ateneu Popular de 9Barris s'especialitza en corda aèria a ACaPA (Tilburg, NL). Teixeix diferents formes d'estructures aèries experimentant amb cordes i papers de diferents textures, que també combina amb la suspensió capil·lar. A part de crear circ, també teixeix tot tipus d'objectes, escriu poemes, es puja als arbres i a la perxa xinesa, escala i fabrica llibretes de paper reciclat premsat a mà. Va formar la companyia If Circus l'any 2020 amb el music Rogier, actualment està de gira amb la darrera creació: Melic- Teixint Memòries, conjuntament amb la seva amiga Shalom.